

РЕШЕНИЕ

№ 8

гр. Л., 10.01.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ЛОВЕЧ, VII СЪСТАВ, в публично заседание на десети декември през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: **ИВЕЛИНА П. ЙОРДАНОВА**
ИГНАТОВА

при участието на секретаря **ПЕТЯ СТ. МАРИНОВА**
като разгледа докладваното от **ИВЕЛИНА П. ЙОРДАНОВА ИГНАТОВА**
Гражданско дело № 20214310101759 по описа за 2021 година

Обективно съединени искиве с правно основание чл. 128 т. 2 във връзка с чл. 242 от КТ и чл. 86 ал. 1 от ЗЗД.

-

Постъпила е искова молба от П. Л. Р. от с. Л., общ. Л., чрез пълномощник адв. М.Б., против „БАЛКАН ПАРКЕТ“ ООД – с. Б., в която ищецът твърди, че е работил като обслужващ работник в ответното дружество, съгласно сключен трудов договор от 29.04.2021 г. Посочва, че работодателят не му изплащал пълното полагащо се трудово възнаграждение, а само частични суми. Имал трудови възнаграждения, които все още не му били изплатени за периода на действие на трудовия договор – за месеците май, юни, юли и август.

Въз основа на изложеното, ищецът моли за постановяване на решение, с което да бъде осъден ответника да му заплати неизплатените трудови възнаграждения, заедно с мораторната лихва от датата, на която всяка сума е станала изискуема по договора, а именно: за м. май в размер на 400.00 лева и лихва за забава върху тази главница, считано от 20.06.2021 г., за м. юни – 400.00 лева и лихва за забава върху тази сума, считано от 20.07.2021 г., за м. юли – 500.00 лева и лихва за забава, считано от 20.08.2021 г., за м. август – 650.00 лева и лихва за забава, считано от 20.09.2021 г. до датата на завеждане на делото, ведно със законната лихва върху цялата главница от 1950.00 лева, считано от датата на предявяване на иска до окончателното изплащане, а също и направените съдебно-деловодни разноски и адвокатско възнаграждение.

В законоустановения едномесечен срок ответникът не е подал отговор на исковата

молба и не е изразил становище.

В съдебно заседание ищецът, редовно призован, не се явява, не се представлява и не изразява становище по същество.

Ответникът „Балкан Паркет“ ООД, редовно призован, не изпраща представител и не ангажира становище по същество.

От събраните по делото доказателства: копие от трудов договор № 289/29.04.2021 г. и заключение на допусната съдебно-икономическа експертиза, както и от доводите на ищеца, всички преценени поотделно и в съвкупност, съдът приема за установено следното:

Видно от трудовия договор, ищецът П. Л. Р. е работил при ответника „Балкан Паркет“ ООД – с. Б., считано от 05.05.2021 г., като „обслужващ работник, промишлено производство“, с основно месечно трудово възнаграждение в размер на 650.00 лева, с периодичност на изплащане до 20-то число на следващия месец и допълнително възнаграждение за придобит трудов стаж и професионален опит 6% за всяка година трудов стаж.

От заключението на допуснатата по искане на ищеца съдебно-икономическата експертиза, се установява, че на 22.11.2021 г. вещото лице е посетило счетоводната къща, обслужваща ответното дружество, и е констатирало, че ищецът е освободен от дружеството със заповед, считано от 06.08.2021 г. Трудовите възнаграждения на работниците и служителите са изплащани на каса в брой на 30-то число на месеца за предходния месец. При извършеното посещение на 22.11.2021 г., на вещото лице била предоставена подписана от ищеца ведомост за изплатена заплата за месец май 2021 г. Установява се, че впоследствие, на 30.11.2021 г. вещото лице е получило и подписани ведомостите за заплати за месеците юни, юли и август 2021 г. След като е прегледало подписаните ведомости за заплати, предоставени от счетоводителя за нуждите на заключението, вещото лице е констатирало, че на ищеца са изплатени трудовите възнаграждения за посочените в исковата молба месеци, а именно: за месец май 2021 г. – 16 отработени дни, изплатено трудово възнаграждение в размер на 474.70 лева, за месец юни 2021 г. – 21 отработени дни, изплатено трудово възнаграждение в размер на 481.46 лева, за месец юли 2021 г. – 21 отработени дни, изплатено трудово възнаграждение в размер на 481.46 лева и за месец август 2021 г. /до 05.08.2021 г./ – 4 отработени дни, изплатено трудово възнаграждение в размер на 73.98 лева, или общ размер на изплатени трудови възнаграждения за процесния период 1511.60 лева. Установено е, че през месец август, на ищеца е начислена и изплатена и сумата 177.27 лева, представляваща обезщетение за неизползван платен годишен отпуск за 6 дни по чл. 224 ал. 1 от КТ.

В съдебно заседание вещото лице поясни, че е изплатен пълният размер на дължимите трудови възнаграждения на ищеца, формирани след извършване на съответните удържки, като всеки месец ищецът е имал и по един ден неплатен отпуск.

За да се уважи предявения иск с правно основание чл. 128 т. 2 от КТ, е необходимо да се докаже наличието на трудово правоотношение, по което през процесния период ищецът е

престира́л труд, за който не е получил договореното трудово възнаграждение.

От заключението на съдебно-икономическата експертиза, което съдът възприема като обективно и компетентно изготвено, се установи, че дължимите трудови възнаграждения на ищеца в общ размер на 1511.60 лева за процесния период - от м. май до м. август 2021 г. /05.08.2021 г./ са изплатени.

Както се посочи, на 22.11.2021 г., при първото посещение на вещото лице в счетоводната къща, обслужваща ответника, е била предоставена ведомост за изплатеното възнаграждение на ищеца за м. май 2021 г. За останалите три месеца в периода – юни, юли и август обаче, ведомостите за изплатени заплати на ищеца са били предоставени на вещото лице едва при второто му посещение – на 30.11.2021 г. Оттук следва и извода, че за месеците юни, юли и август 2021 г. е допусната забавя в изплащането на дължимите на ищеца трудови възнаграждения. Тъй като същите вече са изплатени, искът до размер на сумата 1511.60 лева, ведно със законната лихва, считано от датата на предявяване на иска /14.09.2021 г./ до окончателното изплащане, се явява неоснователен и следва да бъде отхвърлен, като погасен чрез плащане. Искът за разликата до пълния претендиран размер от 1950.00 лева, ведно със законната лихва за посочения период, също следва да бъде отхвърлен, тъй като не се доказва наличието на неизплатени трудови възнаграждения на ищеца в този размер.

Що се касае до акцесорния иск по чл. 86 ал. 1 от ЗЗД за заплащане на мораторна лихва върху главните вземания, същият следва да бъде отхвърлен изцяло, тъй като ищецът не е ангажирал доказателства досежно конкретен размер и период на този иск.

Относно разноските в производството, съдът счита, че с оглед възприетия по-горе извод за допусната забавя в изплащането на дължимите трудови възнаграждения за месеците юни, юли и август 2021 г., макар и същите да са изплатени, което плащане безспорно е станало след образуване на настоящото производство, то ответникът с поведението си е дал повод за завеждане на делото, поради което по аргумент от разпоредбата на чл. 78 ал. 2, предл. първо от ГПК, следва да бъде осъден да заплати на ищеца направените разноски по делото за адвокатско възнаграждение, съразмерно със забавената обща сума за тези три месеца, която е 1036.90 лева. От представеното заверено копие от договор за правна защита и съдействие от 14.09.2021 г. е видно, че ищецът е заплатил адвокатско възнаграждение в размер на 800.00 лева. От тази сума ответникът следва да бъде осъден да заплати на ищеца сумата 425.40 лева, съразмерно на дължимото и забавено главно вземане, изплатено в хода на производството.

По същите съображения, след като ответникът е дал повод за завеждане на делото, той следва да понесе и отговорността за разноски в производството по отношение на дължимата държавна такса и възнаграждение за вещо лице. Така ответникът следва да заплати по сметката на ЛРС държавна такса в размер на 50.00 лева за образуване на делото, както и възнаграждение за вещо лице, заплатено от бюджета на съда, в размер на 160.00 лева.

Водим от горното, съдът

РЕШИ.

ОТХВЪРЛЯ предявения от П. Л. Р., ЕГН *****, с адрес: с. Л., общ. Л., обл. Л., ***, против „БАЛКАН ПАРКЕТ“ ООД, ЕИК 110037158, със седалище и адрес на управление: с. Б., общ. Л., обл. Л., ***, представлявано от управителя М.А.П., иск с правно основание чл. 128 т. 2 във връзка с чл. 242 от КТ, за заплащане на сумата в общ размер на 1511.60 лв. /хиляда петстотин и единадесет лева и шестдесет стотинки/, представляваща трудови възнаграждения за месеците май, юни, юли и август 2021 г., като погасен чрез плащане, а искът до пълния претендиран размер на сумата от 1950.00 лв. /хиляда деветстотин и петдесет лева/, както и искът по чл. 86 ал. 1 от ЗЗД, за заплащане на мораторна лихва върху главните вземания, ведно със законната лихва върху главните вземания, считано от датата на предявяване на иска /14.09.2021 г./ до окончателното изплащане, **ОТХВЪРЛЯ**, като неоснователни и недоказани.

ОСЪЖДА „БАЛКАН ПАРКЕТ“ ООД, ЕИК 110037158, със седалище и адрес на управление: с. Б., общ. Л., обл. Л., ***, представлявано от управителя М.А.П., да заплати на П. Л. Р., ЕГН *****, с адрес: с. Л., общ. Л., обл. Л., ***, сумата **425.40 лв.** /четиристотин двадесет и пет лева и четиридесет стотинки/, представляваща разноси по делото за адвокатско възнаграждение.

ОСЪЖДА „БАЛКАН ПАРКЕТ“ ООД, ЕИК 110037158, със седалище и адрес на управление: с. Б., общ. Л., обл. Л., ***, представлявано от управителя М.А.П., да заплати по сметката на Ловешкия районен съд сумата 50.00 лв. /петдесет лева/, представляваща държавна такса, както и сумата 160.00 лв. /сто и шестдесет лева/ - възнаграждение за вещо лице.

Решението подлежи на обжалване пред Ловешкия окръжен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Л.: _____